

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
 Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

P.F. Christodoulos, Arhiepiscopul Atenei și al întregii Grecii, a trecut la cele veșnice

P.F. Christodoulos, Arhiepiscopul Atenei și al întregii Elade, a trecut la cele veșnice, în dimineața zilei de luni, 28 ianuarie, la vârsta de 69 de ani, în reședința sa din Atena, după o lungă suferință din cauza unui cancer la ficat. Boala PF Sale a fost descoperită în luna iunie anul trecut, iar în august a fost spitalizat la o clinică din Miami (SUA), pentru o grefă, care în final nu a putut fi realizată. La întoarcerea la Atena, la sfârșitul lunii octombrie, a urmat un tratament de chimioterapie la reședința sa din nordul Atenei. Grecia a intrat în doliu național pentru 4 zile, iar înmormântarea a avut loc joi, 31 ianuarie a.c.

Arhiepiscopul Christodoulos - repere bio-bibliografice

Prea Fericitul Părinte Christodoulos, Arhiepiscopul Atenei și al Întregii Elade, pe numele său de mirean Christodoulos Paraskevides, s-a născut în localitatea Xanthe din nord-estul Greciei, în anul 1939. Copilăria și-a petrecut-o însă la Atena, unde a urmat studii universitare de Drept și Teologie, absolvite în 1961 și, respectiv, 1967, obținând doctoratul în teologie și licențe pentru limbile franceză și engleză. În 1961 a fost hirotonit ierodiacon, iar în 1965 ieromonah. Timp de nouă ani a fost slujitor, predicator și duhovnic la Biserica "Adormirea Maicii Domnului" în Vechiul Phaleron, după care, timp de șapte ani, a îndeplinit ascultarea de secretar al Sfântului Sinod. La vârsta de 35 de ani, respectiv în 1974, PF Christodoulos a fost ales mitropolit de Dimitriada, o eparhie cu sediul în orașul port Volos, din partea centrală a Greciei, unde a păstorit credincioșii până la alegerea sa în demnitatea de primat al Bisericii Autocefale Grecești, în 1998, el fiind cel mai tânăr primat pe care l-a ales vreodată Biserica Ortodoxă Greacă. Este autorul a peste 200 de lucrări, studii științifice, articole și cuvântări, care au apărut sub formă de cărți sau broșuri, precum și în revistele teologice. Menționăm câteva dintre acestea: *Creștinismul și problemele sociale*, 1979; *Biserica și drepturile omului*, 1983; *Rasismul: jefuirea sufletului omenesc*, 1985; *Transplanturile din punct de vedere creștin*, 1987; *Problemele Europei Unite și contribuția tinerilor creștini la rezolvarea lor*, 1991; *Drepturile umane ale minorităților religioase și naționale*, 1992; *Biserica în fața provocării SIDA. 8 puncte de convergență*, 1993; *Convenția de la Schengen în legătură cu drepturile umane și libertatea religioasă*, 1997; *Elenismul prozelitizat: Trecerea de la antichitate la creștinism*, 2005; *Sufletul Europei*, 2006; *Considerații istorice și canonice în problema vechiului calendar în perioada apariției și dezvoltării Greciei*.
Dumnezeu sa-l odihnească!

CHENAR LITURGIC AL ACESTEI DUMINICI

• Preoți slujitori :

- ◆ P.C. Preot Paroh Mihai Mărgineanu
- ◆ Preot Il Iustinian Ionuț Răduc

• Strană:

- Diac. Ghinuță Scopus
- Adrian Gheorghiuță
- Gabriel Gheorghiuță
- Prof. Constantin Simiraș
- Alexandru Burac

• Corul Parohial:

- ◆ Sopran: Cristina Grigoraș, Mirela Palamariu, Otilia Pop

◆ Alto:

Simona Casian, AnneMarie Bisoc

◆ Tenor: Radu Casian

◆ Bass:

Catalin Pop

◆ Paraclisier:

Consilier Nicolae Cimpoi

◆ Asistenți liturgici:

- Consilier Vasile Arămeanu, Ionuț-Andrei Sandu, Alexandru Stratulat, Thomas Robert Lorincz

◆ Ipodiaconi:

Iulian-Florin Bubuianu, Laurențiu-Daniel Bubuianu, Robert Postolache, Cosmin Vânătoru, Răzvan Vânătoru

◆ Biblioteca parohială:

- Dumitrița Botezatu, Teodora Huncă

Cuvânt la Evanghelia duminicii

În interval de câteva ceasuri, Zaheu nu numai că se vindecase de patima bănească (de fapt consecutivă unei patologii mai cuprinzătoare), ci devenise un alt ins. Nu pierise numai *arghirofilia*, se cutremuseră înseși profunzimile ființei sale. Din aceasta este minunea: Dispariția omului vechi, ivirea omului nou.

Și tot aceasta, în general vorbind, este marea și uimitoarea minune a lui Iisus Hristos. Nu vindecarea slăbănogilor, mușilor, surzilor, gârbovilor, leproșilor, orbilor, muribunzilor; nu înmulțirea pâinilor, umblatul pe mare, tămăduirea demonizațiilor și nici chiar învierea morților. Minunea cea mare și fără seamă aceasta este: prefacerea totală a omului, săvârșită atât în vremea cât a trăit El pe pământ cât și după înălțarea Sa la cer, de-a lungul veacurilor, prin șirul practic infinit de mucenici, sfinți, convertiți și transfigurați. Este metanoia, pe care am numit-o: totala dezintegrare a omului păcătos și imediata lui metamorfozare în subiect de jertfă. Iată cea mai uluitoare minune a Domnului; neîntrecută, care pe toate celelalte le lasă în urmă și le pune în umbră, oricât de cutremurătoare ar fi și ele. Dar metanoia, pentru cine știe ce este viața și cunoaște firea omenească, se arată cu mult deasupra frângerii legilor naturale de către Mântuitorul. Căci legile naturii sunt deterministe, cauzale și pasive și se supun Făuritorului lor, pe când ființa înzestrată cu darul gândirii și conștiinței este liberă și pentru a-i determina schimbarea. Divinitatea însăși are de înfruntat dreptul de liberă alegere dăruit omului. De data aceasta, ea nu poruncește, scurt, ci numai acționează pe calea harului îndrumător.

Duhul e foc și fulger, o dată cu fiecare creștinare ia ființă un cer nou și un pământ nou. Uimirea, bucuria și binecuvântatul tremur al lui Zaheu nu vor fi mai puțin intense decât ale lui Adam în ziua a șasea a Facerii, când a deschis ochii și a contemplat zidirea.

Prin Botez și metanoie (care e reîmbrăcare în haina curăției) se dovedește puterea lui Hristos. Pruncul creștinat (și observația este valabilă și pentru convertitul ulterior la credința în Hristos) nu mai este o simplă viețuitoare; el naște a doua oară din apă și Duh, precum i-a spus Domnului lui Nicodim, marcând net deosebirea dintre animalitate și omenire. Procesul înnoirii implică atât interiorul celui renăscut cât și posibilitatea percepției în alt sens a lumii morale, de parcă s-ar ridica văluri, s-ar risipi întunecimi și s-ar ivi temeieri nebănuite ale universului.

(Fragment din *Dăruind vei dobândi*, Nicolae Steinhardt)

Adresăm mulțumiri domnului inginer Cristian Miron, director al societății TEKNO S.R.L., și rugăm pe Bunul Dumnezeu să îi răsplătească jertfelnicia cu darurile și binecuvântarea Sa.

totul pentru electricitate

www.teko.ro

Astăzi este pomenit Sfântul și Dreptul Simeon

Diracționați 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- **ATENȚIE:** La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 211 273
- Direct la Pangarul bisericii Parohia "TOMA COZMA" vă e un partener credibil !

Rugăciunea Dreptului Simeon

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, în pace, după cuvântul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel.

Luca 2, 29-32

PROGRAM LITURGIC în această săptămână

- ◆ Astăzi, începând cu ora 8.00, *Utrenia și Sfânta Liturghie.*
- ◆ În cadrul Sf. Liturghii din această perioadă se vor rosti rugăciuni speciale pentru tinerii și studenții care se află în examene. Le adresăm tuturor invitația de a fi prezenți la aceste slujbe de duminică, din zilele de sărbătoare, precum și la Slujba Sf. Maslu din zilele de vineri.
- ◆ *Vineri, 8 februarie, la ora 8.00 vom oficia Slujba Sfântului Maslu.*

Încă de timpuriu, această rugăciune a fost introdusă în cult și se intonează de fiecare dată la strană în cadrul Slujbei Vecerniei, dar și la încheierea rugăciunilor de după Împărtășanie. De asemenea, preotul slujitor o rostește cu prilejul închinării pruncilor împreună cu mama la 40 de zile după naștere și după ce s-a oficiat botezul.

Evanghelia duminicii (Luca XIX, 1-10)

1. Și intrând, trecea prin Ierihon,
2. Și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat.
3. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de multime, pentru că era mic de statură.
4. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă.
5. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zaheu, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân.
6. Și a coborât degrabă și l-a pri-mit, bucurându-se.
7. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos.
8. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împietrit.
9. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam.
10. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Sf. Ioan Gură de Aur și coordonatele prieteniei

(D.I.Belu - www.crestinortodox.ro)

(continuare din numărul trecut)

3. Cum se câștigă și se păstrează prietenii.

a) A înmulți prietenii este o datorie. Întru împlinirea ei sunt împrejurări favorabile, care trebuiesc folosite.

În această nobilă lucrare trebuie să avem întotdeauna inițiativă, luând-o înaintea celor șovăitori sau îndărătnici, bieți bolnavi care trebuiesc compătimiti și deosebit îngrijiiți.

Pe lângă inițiativele individuale sunt de recomandat și cele colective: "Dacă numai 10 dintre voi v-ați uni și v-ați propune să faceți prieteni, cu râvna misionară a Apostolilor și stăruința cu care au învățat profeții, v-ați agonisi plată mare".

Și pe cei răi trebuie să-i câștigăm prieteni, chiar cu prețul celor mai stăruitoare și prelungite silințe, pentru ca avându-i apropiați să-i putem deprinde mai ușor cu virtutea. În această privință, Sfântul Ioan învață că detestabilă este rătăcirea omului, nu omul în sine. Omul este opera lui Dumnezeu, numai rătăcirea sa este lucrarea diavolului.

cel mai grăitor al prieteniei vor fi păstrate cu grijă, pentru că nimic nu desface mai mult prietenia ca trădarea; deși într-o societate de virtuoși, ele nu și mai au rostul. În nici un caz nu vor fi amintite serviciile făcute: aceasta jignește și indignează. În general, pe prieten să nu-l ținem niciodată dator, ci să ne socotim datori lui, chiar dacă el ne este nouă dator.

Porunca iubirii de frați dictează ca prietenilor mai degrabă să le dăm, decât să primim din mâinile lor. Există însă și o reciprocitate superioară prin esența ei și prin materia la care se aplică. Așa, pentru ca singuri suntem lipsiți de putere, unindu-ne în grupuri, e bine să folosim unii față de alții sfaturile, părerile, îndemmurile, muștrările, amenințările chiar, pentru ca acest sprijin reciproc să ne aducă pe toți pe drumul cel bun. Greșelile aproapelui ne izbesc mai puternic decât propriile noastre greșeli. De aceea să supraveghem pe alții și să-i rugăm pe aceia să ne supravegheze la rândul-le. E mai folositoare critica aspră dar dreaptă a unui prieten adevărat, decât lingușirea unui semen nesincer. Prietenia se hrănește din curăția vieții celor care se hotărăsc s-o cultive. În cale i se așează multe piedici, care trebuiesc înlăturate. Cele mai de seamă sunt perfidia, minciuna, viclășugurile pe care oamenii le folosesc unii împotriva altora.

Ca să ne păstrăm prietenii, trebuie să-i respectăm. "Nu e nimic mai în stare a întreține prietenia ca stăruința de a încărca pe aproapele de atențiuni. În acest scop îl vom considera întotdeauna superior nouă, iară să ne socotim prin aceasta înjosiți. Fiind prevenitor față de aproapele, te cinstiți pe tine însuși și-l faci și pe el să te respecte mai mult. De aceea, mereu și în toate îi vom da lui primul loc.

Bunăvoința și cinstirea prietenului trebuie dovedită, ori de câte ori este nevoie, prin fapta de ajutorare a lui. Atât în acțiunea de sprijinire materială cât și în necazurile de asistență morală, când e vorba de îndreptarea unor metehne sufletești mai ales, trebuie procedat cu gingășie ca să nu rănim. Secretele încredințate, semnul

Omul trebuie, deci, iubit; osândită trebuie numai rătăcirea sau răutatea lui.

b) Căldura dragostei. Precum căldura dilată corpurile, tot așa iubirea lărgeste inima prietenului. Cel iubit găsește aici o cămară încăpătoare și tihnită în care umblă în voie cum spune Sfântul Apostol Pavel, "nu mai e la strâmtoare în acela" (II Cor. V, 12)

Această relație nu poate fi tăcută: se cere exprimată. Prietenul dorește prezența celui iubit și vorbirea cu el. Convorbirea este pentru suflet ceea ce este strângerea mâinilor pentru trup. Sf. Ap. Pavel însuși, care înfruntase cu seninătate furia mărilor și atâtea alte mari adversități, a fost copleșit de tristețe când, sosind la Troa, n-a găsit acolo, cum nădăjduia... "pe prietenul său Tit" (II Cor. II, 13).

Precum impulsul iubirii naturale este frumusețea fizică, tot așa în prietenie atracția o constituie, frumusețea sufletească, a cărei fizionomie are, între altele, următoarele trăsături și condiții: O bunăvoință sinceră și spontană. Sfântul Apostol Pavel a folosit-o chiar față de un judecător necredincios: "Sunt fericit, a zis el lui Agripa, să mă apăr înaintea ta de învinuirile ce mi se aduc" (Fapt. Apost. XXVI, 2). Iar acestea le-a zis, nu lingușindu-l, ci

omul trebuie să aibă și prieteni și dușmani. Prietenii îl învață ce trebuie să facă, iar dușmanii îl obligă să facă ce trebuie.

(Nicolae Iorga)

"Cine are un prieten bun nu mai are nevoie de oglindă." (Proverb indian)

Cele 9 porunci bisericesti

1. **Să ascultăm cu evlavie Sfânta Liturghie în fiecare Duminică și sărbătoare.**
2. **Să ținem toate posturile de peste an.**
3. **Să cinstim fețele bisericesti.**
4. **Să ne spovedim și să ne împărtășim în fiecare din cele patru posturi mari de peste an, ori, dacă în fiecare post nu putem, cel puțin o dată pe an, în Postul Paștilor.**
5. **Să ne rugăm pentru cei ce stau în fruntea țării.**
6. **Să ținem posturile pe care le-ar orândui episcopul sau mitropolitul locului în vreme de primejdii, de molime sau alte necazuri.**
7. **Să nu citim cărți eretice sau ale sectarilor.**
8. **Să nu înstrăinăm, nici să folosim, spre scopuri străine, lucrurile bisericesti sau averea Bisericii.**
9. **Să nu facem nunți și ospete, sau alte petreceri, în timpul posturilor.**

Diferențele majore între jertfirea de sine și sinucidere

De-a lungul timpului actele de sinucidere au șocat fie prin brutalitatea cu care au fost comise, fie prin cauzele, uneori absurde, ce le-au determinat. Niciodată oamenii nu au putut înțelege pe deplin actele de sinucidere arătând în mod aproape constant dispreț, teamă, milă sau indiferență față de acestea.

Biserica noastră consideră sinuciderea drept un păcat împotriva Duhului Sfânt (Mt. 11, 32) și nu-i admite nici o justificare. Nimeni nu are dreptul de a-și curma viața, de a suprima darul sfânt al vieții pe care l-am primit de la Dumnezeu, de a nesocoti iubirea divină care ne-a adus la existență. Când necazurile te copleșesc, gândește că pronia divină nu te va lăsa abandonat. Când nu mai poți suporta ura sau indiferența semenilor, adu-ți aminte de iubirea lui Dumnezeu care te ține în viață. Nesocotirea lui Dumnezeu, excluderea lui din planurile noastre egoiste e un lucru foarte grav, iar când aceasta ajunge până la suprimarea propriei vieți, deja este depășit chiar cadrul de apreciere al canoanelor bisericesti. De aceea, conform canoanelor, prezența preotului la

aprinșă cu cât se consideră că Iisus a venit pe lume cu scopul de a muri pentru ea. În această situație s-a impus precizarea unei distincții în morala și dogmatica creștină: sacrificiul, jertfirea de sine diferă fundamental de suicid. Astfel, morala creștină acceptă sacrificiul de sine în vederea unui scop divin, sau cel puțin a cărui necesitate este de natura divină. Într-o astfel de situație s-au aflat toți mărturisitorii și mucenicii care au murit pentru credința creștină în timpul persecuțiilor. Curajul de a înfrunta cu răbdare și seninătate o moarte nedreaptă, secondat de rugăciunile pentru iertarea tocmai a celor care îi ucideau au dat o strălucire aparte cetei martirilor creștini pomeniți în rugăciuni ca "porfira și visonul Bisericii" - adică haina cea mai de preț cu care se împodobeste Biserica lui Hristos.

Așadar, jertfirea de sine pentru Dumnezeu, pentru Biserică, pentru binele comun, este semnul unei credințe superioare, care se bazează pe cuvintele Mântuitorului: *cine-și va pierde sufletul pentru Mine, acela îl va mântui* (Luca 9, 24). Jertfirea de sine este un act de maximă disponibilitate față de voia

înmormântarea sinucigașului este sever limitată, slujba fiind foarte redusă, cu cât mai puține rugăciuni. Mai mult, chiar rânduiala înmormântării cere ca mormântul unui astfel de om să fie lângă gardul cimitirului, ca semn al excluderii chiar neamul său, din comunitatea Bisericii și din rugăciunile acesteia (în pomelnice, fie nu se scrie, considerându-se inclus la mențiunea "tot neamul cel adormit", fie se pune totdeauna ultimul). Aceasta deoarece cel care-și ia viața singur se autoexcluce și dintre toate neamurile sale răposate.

Definirea sinuciderii drept "acțiunea de suprimare a propriei vieți pentru eliberarea de o nenorocire pe care nu ai curajul să o suporti" reflectă modul foarte egoist al sinucigașului de a privi viața. Acest act este blamabil deoarece încalcă porunca divină. Dacă Dumnezeu ne dă viața el este singurul îndreptățit să ne-o ia. Noi nu dispunem de viața noastră întocmai cu divinitatea.

Referitor la evaluarea morală a sinuciderii a existat o controversă legată de Mântuitorul Iisus. Părinții creștini au fost puși în fața faptului de a explica dacă Iisus acceptându-și pedeapsa ar fi comis suicid; controversa a devenit cu atât mai

lui Dumnezeu, dar și un semn înalt de statornicie și înțelegere vieții creștine. Privită din această perspectivă, sinuciderea reflectă nu numai deznădejde, ignoranță și lipsă de înțelegere a propriei vieți dar mai cu seamă, iar asta este cel mai dureros, o totală nesocotire a suferinței pe care o pricinuieste în sufletele celor dragi. Este cu adevărat sfâșietor pentru părinți și frați să vadă cum iubirea și atașamentul lor au fost trădate.

În sfârșit, problema atât de complexă a suicidului, care curmă atâtea vieți, mai cu seamă tinere, în plin avânt și afirmare, ar trebui să ne pună în lumină importanța credinței creștine. Credința adevărată, corectă și demnă, devenită în propria noastră viață *lucrătoare prin iubire* (Galateni 5, 6), ne va da acea vedere optimistă și încrezătoare în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, ne va aduce înțelepciunea pentru a putea discerne în toate bunătatea și iubirea Sa și ne va umple de energia necesară pentru a depăși toate dificultățile vieții, menținându-ne departe de întunecatele raționamente care ar putea zămisli în minte "soluția" înfricoșătoare a sinuciderii

Pr. Mihai Mărgineanu și Dumitrița Botezatu